

8 ΜΑΡΤΙΟΥ 2020

† Κυριακή Α' Νηστειῶν.

(ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ).

«Ἀνάμνησις τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἱερῶν εἰκόνων» (843).

Θεοφυλάκτου ἐπισκόπου Νικομηδείας (†842-5). Ἑρμοῦ ἀποστόλου (α' αἰ.).

ᾠχος πλ. α', ἐωθινὸν ε'.

(τυπικὸν Τριωδίου §§28-30).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος πλ. α' — Κε δ

Κε
Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ι ι ι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Κε
Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ
λο γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ι ι ι ου

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Κε
Τ ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον

εκ Παρ θε νου τε χθεντα εις σω τη ρι αν η μων
α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι
ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
να τον υ πο μει ναι και ε γει ραι τους τεθ νε
ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Δι-θ.

Την α α χραν τον ει κο να σθ προ σκυ νθ μεν α
γα θε αι τθ με νοι συγ χω ρη σιν των πται σμα των
η μων Χρι στε ο Θε ος βθ λη σει γαρ ηυ δο κη σας
σαρ κι α νελ θειν εν τω Σταυ ρω ι να ρυ ση ς
ε πλα σας εκ της δθ λει ας του εχ θρθ ο θεν ευ χα
ρι ζω σβω ω μεν σοι χα ρας ε πλη ρω σας τα πα ντα
ο Σω τη ρη μων πα ρα γε νο με νος εις το σωσαι
τον κο ο ο σμον

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν δο ξα

τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι α ^θ τη α γνει α εσφρα
 γι σμε ε νη και παρ θε νι α φυλατ το με ε νη ^Δ
 Μητηρ ε γνω σθησα ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη
 θι νον ^θ αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η
 μω ω ων ^Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]
 Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ^πϛ̣ ^{ϛ̣}Κε ρ

Τ^{Κε} ον Σταυ ρον του Κυ ρι ου ε γκω μι α σω μεν ^υ_ρ την
 τα φην την α γι αν υ υ μνοις τι μη σω μεν ^υ_ρ και την
 α να στασιν αυ του υ περ δο ξα σω μεν ^υ_ρ ο τι συ νη
 γει ρε νε κρους εκ των μνη μα των ως Θε ος σκυ λευ σας
 κρα τος θα να του ^υ_ρ και ι σχυν δι α βο ο λου και
 τοις εν Α δηφως α νε τει ει λε ^υ_ρ

Δόξα.

Κ^{Κε} υ ρι ε νε κρος προ ση γο ρευ θης ο νε κρω ω

σας τον θά να τον εν μνη μα τι ε τε θης ο κε
νω ω σας τα μνη μα τα α νω στρα τι ω ται τον τα
φον ε φυ λατ τον κα τω τους απ αι ω νος νε
κρου ου ους ε ξα νε στη σας παν το δυ να με
και α κα τα ληπτε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χ^{Κε} αι ρε Πυ λη Κυ ρι ου η α δι ο δευ
τος χαι ρε τει χος και σκε ε πη των προσ τρε χον των εις
Σε χαι ρε α χει μα στε λι μην και α πει ρο γα με
η τε κου σα εν σα ρ κι τον ποι η την σου και θε
ον πρε σβευ ου σα μη ελ λει πης υ περ των α νυ
μνου ουν των και προ σκυ νη των τον το κο ον σε

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Κ^{Κε} υ ρι ε με τα την τρι η με ρον σου α να στα
σιν και την των α πο στο ο λων προ σκυ νη σιν ο Πε
τρος ε βο α σοι γυ ναι κες α πε τολ μη σαν κα
γω ω ω ε δει λι α σα λη στης ε θε ο λο γη

σε κα γω ηρ νη σα μην σε α ρα κα λε σεις με
του λοι που μα θη την η πα λιν δει ξεις με α
λι ε α βυ θου αλ λα με τα νο ουν τα με δε ξαι ο Θε
ος και σω σο ον με

Δόξα.

Κυ ρι ε εν με σω σε προ ση λω σαν οι πα
ρα νο μοι των κα τα δι κων και λογ χη την πλευ ραν
σου ε ξε κεν τησαν ω ε λε η η μον τα φην δε
κα τε δε ε ξω ο λυ σας Α δου τας πυ λας και α
νε ε ε στης τρι η με ρος ε δρα μον γυ ναι κες
ι δει ει ν σε και α πηγ γει λαν α πο στο ο ο
λοις την ε γε ρ σιν υ περ υ ψου με νε Σω τη ρ ον υ
μνου σιν αγ γε λοι ευ λο γη με νε Κυ υ ρι ε δο
ξα α σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Απει ρο γα με νυμ φη θε ο γεν νη τρι α
η της Ευ ασ την λυ υ πην χα ρο ποι η σα σα

α νυ μνου μεν οι πι στοι και προσκυ νου μεν σε ο τι α
νη γα γες η μας εκ της αρ χαι ας α ρας και νυν δυ σω
πει α πα αυ στως πα νυ μνη τε πα να γι ι α εις
το σω θη ναι η μας

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος $\text{π}^{\text{η}}$ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Των Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεν τα τθ θα να α
τθ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δθ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ζρα πτων εν τω τα φω Α

γγελος προσηγγετο ταις μυροφοροις^u ι δε τε υ
μεις τον τααφον και ησθητε^u ο σωτηρ γαρ ε
ξα νε εστη τσ μνημα ατος^u

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
καιωματα σ^u

Αι ανθρωπι μυροφοροι εδραμον προς τομνη
μασθη νολογισαι^u αλλεπεστη προς αυτας ο
Αγγελος και ειειπεθη νσ ο καιρος πεπαυται
μη κλαιε τε^u την αναστασιν δε Αποστολοις ειει
παατε^u

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
καιωματα σ^u

Μυροφοροι γυναιαικες με τα μυρωρον
ελθσσαι προς τομνημασ σωτηρ^u εν ηχσεν
το Αγγε ελσ προς αυτας φθεγγο με ενσ τι με
τα νεκρων τον ζωωντα λογιζεσθε^u ως Θεος

γαρ ε ξα νε ε στη τδ μνη η μα α τος ^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

τι ^{u q}

Π ρο σκυ νδ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τδ ς τδ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα ^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος ^{u q} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε ^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τδς αι ω νας των

αι ω νων α μην ^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κδ ς σα ε λυ τρω ω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^{u q} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης ^{v' 22} ι θυ νε προς ταυ την δε ^{u q} ο εκ σδ σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^{u q}

Α λλη λδ ι α Α λλη λδ ι α ^{v' 22} Α λλη λδ

ἴ α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{υ (δισ) 9}

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ἴ α A λλη λϑ ἴ α ^{ν' 22} A λλη

λϑ ϑ ἴ ἴ α δο ο ξασοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^{χ 9}

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̣ά̣ Κε ρ

E υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{ν' 22} δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σϑ ^{υ 9}

T ων α γγε λων ο δη η η μος ^{ν' 22} κα τε πλα γη

ο ρω ω ων σε ^{ν' 22} ε εν νε ε κροι οισ λο γι σθε

ε ε ε ντα ^{υ 9} τϑ θα να τϑ δε Σω ω ω τερ ^{ν' 22} την

ι σχυν κα θε λο ο ον τα ^{ν' 22} και συν ε ε αυ

τω ω το ον A δαμ ε γει ρα ντα ^{6 9} και εξ

α δϑ παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα ^{υ 9}

E υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{ν' 22} δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σϑ ^{υ 9}

T ι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρυ σι ^{ν' 22} ω ω

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος προ σε φθε εγ γε

ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ι δε τε ε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ

γαρ ε ξα νε ε ε στη τσ μνη η μα τος

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Λι ι α αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε εδ ρα μον

προστο μνη η μα α σθ θρη νο λο γσ σ σ σ σαι

αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει

ει ει ει πε θρη νσ ο ο και ρο ος πε ε παυ ται

μη κλαι ε τε την α να στα σιν δε α πο

στο λοις ει ει πα τε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μω ρων

μαρ τι ι ι ι ας²² ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε
 ε ε ε νε⁹ χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι
 λυ πης πα ρε ε ε εσ²² χες²² ρευ σαν τα α α ζω
 η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε⁹ ο εκ
 σσ σαρκω θει εις θε ος και α αν θρω πος⁹
A λλη λσ ι α A λλη λσ ι α²² A
 λλη λσ ι α α δο ο ξα σοι ο θε
 ος⁹

Τὸ τρίτον.

A λλη λσ ι α A λλη λσ ι α²² A
 λλη λσ ι ι α α δο ο ξα σοι ο θε^χ
 ο ο ο ο ος⁹

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. α'.

Ἀγγελικῇ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῇ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο· Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἦχος πλ. α΄.
Ἀντίφωνον Α΄.

Ε ν τω θλι βε σθαι με δα βι τι κως α δω σοι Σω
τη ηρμου ρυ σαιμου την ψυ χην εκ γλωσσης δο λι ι
ι ι ας ^u₉

Τ οισ ε ρη μι κοις ζω η μα κα ρι α ε
στι θε ι κω ε ε ρω τι πτε ρου μενοις ^u₉ χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^u₉ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην ^u₉

Α γι ω Πνευ μα τι πε ρι κρα τει ται παν τα
τα ο ρα τα τε ε συν τοις α ο ρα τοις ^u₉ αυ το κρα
τες γαρ ον της Τρι α αδος εν εστιν α ψε ε ε ε ευ
στως ^u₉

Ἀντίφωνον Β

Ε ις τα ο ρη ψυ χη αρ θω μεν δευ ρο ε
κει ει σε ^v₂₂ ο θεν βο η η θει α η κει ^u₉

Δ ε ξι α σου χειρ κα με Χρι στε ι πτα με ε
νη σκαι ω ρι ας πα σηης πε ρι φυ λα ξατω ^u ⁹ **χ**

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^u ⁹ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην ^u ⁹

Α γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γουν τες φω μεν ^u ⁹ συ
ει Θε ος ζω η ε ρως φως νους συ χρη στο ο της συ βα
σι λευ εις εις τους αι ω ω ω ω ω νας ^u ⁹

Ἀντίφωνον Γ'

Ε πι τοις ει ρη κο σι μοι εις τας αυ λας προ
σβω μεν Κυ ρι ι ου ^u ⁹ χα ρας πολλης πλησθεισεν χας α
να πε ε ε ε εμ πω ^u ⁹

Ε πι οικον Δα βιδ τα φο βε ρα τε λε σι
ουρ γειται ^u ⁹ πυρ γαρ ε κει φλε ε γον α παντα αι σχρο ο
ο ο ον νουν ^u ⁹ **χ**

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^u Και νυν και α ει και εις τους αι ^χ ω νας των

αι ω νων α μην ^u

A γι ω Πνευ μα τι ζω αρ χι κη α ξι ι

α ^v ²² εξ ου παν ζω ον εμ ψυ χου ται ^u ⁹ ως εν Πα τρι

α μα τε και Λο ο ο ο ο γω ^u

Προκείμενον.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ^v ²² ο τι

συ βα σι λευ εις εις τους αι ω νας ^u

Στίχ. α. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ^v ²² ο τι

συ βα σι λευ εις εις τους αι ω νας ^u

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Τὸ Τρίτον.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ^v ²² ο τι

συ βα σι λευ εις εις τους αι ω να α α ας ^u

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἄμην.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Ε'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ' 12-35).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίου ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἣ ὄνομα Ἐμμαούς. Καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἐστε σκυθρωποί; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ οὐκ ἔγνωσ τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, ὅπως τε παρέδωκαν αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κριμα θανάτου καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν· ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ μέλλων

λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ· ἀλλὰ γε σὺν πᾶσι τούτοις τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὄρθριαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ ἦλθον, λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑώρακέναι, οἱ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν. Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὔρον οὕτω, καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον, αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· ὦ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται! Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωϋσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην, οὗ ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. Καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν λέγοντες· Μείνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἐσπέραν ἐστὶ καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μείναι σὺν αὐτοῖς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβῶν τὸν ἄρτον, εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπεδίδου αὐτοῖς. Αὐτῶν δὲ διηνοιχθήσαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εὔρον συνηθροισμένους τοὺς ἑνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας· Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως καὶ ὤφθη Σίμωνι. Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλω τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

✠ Δ

Ε —————
λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι
κτιρωων σθ ε ξα λει ψοντο α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σοι μονω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι
σε

Ιδθ γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην και εν
α μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μθ

Ιδου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σθ ε δη λω σας

ψον ⁶

Καρδιανκαθαρανκτισονενεμοιοθε
ος ^Δ καιπνευμαευθεσεγκαινισονεντοιςεγκαιτοις

μυ ⁶

Μηαπορριψησμεαποτηπροσωπικη ^Δ και
τοπνευμαστοαγιονμηαντανελησασε

μυ ^Δ

Αποδοςμοιτηναγαλλιασιντουσωτη
ριουσου ^Δ καιπνευματιηγεμονικωστηριξον

με ⁶

Διδαξωανομουςταςοδουσου ^Δ καιασε
βειςεπισεεπιστρεψου ⁶

Ρυσαιμεεξαιματωνοθεου ^Δ οθεουτης
σωτηριασμεαγαλλιασεταιηγλωσσαμητην
δικαιοσυνην ⁶

Κυριεταχειλημουανοιξεις ^Δ καιτο

στο μα μ α να γ γε λει την αι νε σιν ο σ

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σ

την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρ

σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι ο σ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

ο σ μο ο σ χ ο σ και ε λε η σον με ο Θε ος

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστῆ μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν.

Ἦχος πλὴ Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι υι ω και Α

γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

T ης με τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ

υ λας ζω ο ο δο ο ο ο τα ορ θρι ζει γαρ

το ο ο πνευ μα α μη προς να ο ον τον α γι ι

ο ο ο ον σα να ον φε ρων τσ σω ματος ο

ο ο λο ον ε σπι λωω με ε ε ε νον αλλ ως

οι κτιρ μων κα α α θα α α α ρον ε ε ευ

σπλα αγ χνω σα ε ε λε ε ε ε ει

K αι νυ υν και α α ει και εις τς αι ω νας

των αι αι ω ω ω νων α α μην

T ης σω τη ρι ι α α ας ευ θυ υ νον μοι οι

τρι ι βς θε ο ο το ο ο ο κε αις χραι αις

γαρ κα τε ε ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η η ην

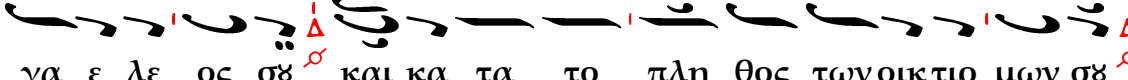
α μα αρ τι ι ι ι αις ως ρα θυ μως τον βι

ον μη ο ο ο λο ο εκ δα πα α νη η η η σας

ταις σαις πρε σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι με

 πα α α ση ης α κα θααρ σι ι ι ι ας
 Ἦχος Πα

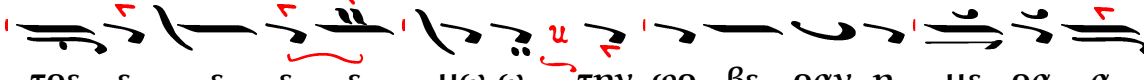

 Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με

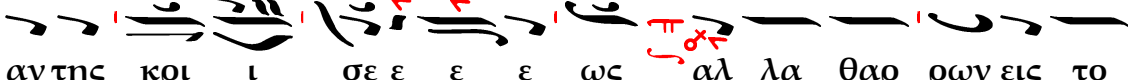

 γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οικτιρ μων σθ

 ε ξα λειπον το α νο ο μη μαα α α μθ

 Τα πλη η η η θη των πε πρα αγ με νω ων

 μοι δει ει νων εν νο ω ω ων ο ο τα α α λα ας

 τρε ε ε ε ε μω την φο βε ραν η με ρα α

 αντης κρι ι σε ε ε ε ως αλ λα θαρ ρων εις το

 ε λε ος της ευ σπλα γχνι α ας σθ ως ο

 Δα α α βι ι ιδ βο ο ω ω ω σοι ε λε η σον

 με ο Θε ος κα τα το με ε γα σθ ε λε ο ο

 ο ο ος

Σώσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου.

Ῥδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος πλ. α'. Ὁ εἰρμός.

Ἴππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν Ἐρυθράν, ὁ συντρίβων

πολέμους, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὲ ἡ ἀκανθηφόρος, Ἑβραίων συναγωγή, οὐ στοργὴν Εὐεργέτα, πρὸς σὲ φυλάξασα μητρικὴν, Χριστὲ ἐστεφάνωσε, τὸν γενάρχην λύοντα, τῆς ἀκάνθης τὸ ἐπιτίμιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἦγειράς με πεσόντα, τῷ βόθρῳ ἐπικλυθεῖς, Ζωοδότα ἀπτῶτως· καὶ τῆς ἐμῆς δυσώδους φθορᾶς, Χριστὲ ἀνασχόμενος, ἀπειράστως θείας οὐσίας, μύρω με εὐωδίασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λέλυται ἡ κατάρα, ἡ λύπη πέπαυται· ἡ γὰρ εὐλογημένη, καὶ κεχαριτωμένη πιστοῖς, χαρὰν ἐξανέτειλεν, εὐλογίαν πᾶσιν, ἀνθηφοροῦσα Χριστὸν τοῖς πέρασι.

**Ὁ τοῦ Τριωδίου, εἰς στ', οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Σήμερον εὐσεβίης θεοφεγγέος ἤλυθεν αἴγλη.**

Ποίημα τοῦ κυρίου Θεοφάνους.

Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σκιρτῶντες μετ' εὐφροσύνης σήμερον, πιστοὶ βοήσωμεν· Ὡς θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου Χριστέ, καὶ μεγάλη ἡ δύναμις, ὁ τὴν ἡμῶν ὁμόνοιαν, καὶ συμφωνίαν ἐργασάμενος! **(δίς)**

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡμέραν χαρμονικὴν θεόφρονες, δεῦτε τελέσωμεν· νῦν Οὐρανὸς εὐφραίνεται καὶ γῆ, καὶ Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν συστήματα, διαφερόντως ἐορτάζοντα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μεγίστην εὐεργεσίαν βλέποντες, χεῖρας κροτήσωμεν, τὰ διεστῶτα μέλη τοῦ Χριστοῦ, συνηγμένα πρὸς ἕνωσιν· καὶ τὸν Θεὸν αἰνέσωμεν, τὸν τὴν εἰρήνην πρυτανεύσαντα.

Δόξα.

Ἐδόθη τῇ Ἐκκλησίᾳ σήμερον, τὰ νικητήρια, θεοκινήτῳ νεύσει καὶ βουλή, Μιχαὴλ Θεοδώρας τε, τῶν εὐσεβῶς τῆς Πίστεως, ἀντεχομένων Βασιλέων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ῥομφαῖαι τῶν δυσσεβῶν ἐξέλιπον, σαφῶς αἰρέσεων· τὸν γὰρ Ναόν σου Πάναγνε σεμνή, ἐν Εἰκόσι κοσμούμενον, πανευσεβῶς θεώμενοι, νῦν πανιέρως ἀγαλλόμεθα.

ᾠδὴ γ'. Ὁ ἀναστάσιμος.

ᾠχος πλ. α'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρίθουσας, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χολὴν μὲν οἱ ἐκ πέτρας τὸ μέλι θηλάσαντες, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τερατουργήσαντι, σοὶ προσενηνόχασι Χριστέ, ὄξος δ' ἀντὶ τοῦ μάννα, εὐεργεσίαν σοι ἡμεΐψαντο, παῖδες Ἰσραὴλ οἱ ἀγνώμονες.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οἱ πάλαι φωτοειδεῖ νεφέλῃ σκεπόμενοι, τὴν ζωὴν ἐν τάφῳ Χριστὸν κατέθεντο· ἀλλ' αὐτεξουσίως ἀναστάς, πᾶσι πιστοῖς παρέσχε, τὴν μυστικῶς ἐπισκιάζουσαν, ἄνωθεν τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι, τοῦ ἐξ ἀκηράτου Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ἄνευθεν ὠδίνων μητρικῶν· ὅθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, Λόγον ὀρθοδόξως κηρύττομεν.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος δ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οὐκέτι τῶν ἀσεβῶν, αἰρετικῶν νῦν ἡ ὄφρυς αἴρεται· ἡ γὰρ Θεοῦ δύναμις, τὴν Ὀρθοδοξίαν ἐκράτυνε. (δίς)

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νεφέλαι προφητικῶς, ζωοποιὸν ἐξ οὐρανοῦ σήμερον, δρόσον ἡμῖν ῥανάτωσαν, ἐπὶ τῇ ἐγέρσει τῆς Πίστεως.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εὐήχως αἱ μυστικάι, τῶν Ἀποστόλων τοῦ Χριστοῦ σάλπιγγες, ὑπερφυῶς βοάτωσαν, τῶν σεπτῶν Εἰκόνων ἀνόρθωσιν.

Δόξα.

Ὑμνήσωμεν τὸν Χριστόν, τὸν ἀναδείξαντα ἡμῖν Ἄνασσαν, θεοσεβῆ φιλόχριστον, σὺν τῷ θεοστέπτῳ βλαστήματι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σκηηνὴν σου τὴν ἱεράν, καταλαβόντες οἱ πιστοὶ Πάναγνε, φωτοειδεῖ χάριτι, νῦν καταυγασθῆναι δεόμεθα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. α'. Μιμητῆς ὑπάρχων.

Πρὸς τὸν ἄδην Σωτῆρ μου συγκαταβέβηκας, καὶ τὰς πύλας συντρίψας ὡς παντοδύναμος, τοὺς θανόντας ὡς κτίστης συνεξανέστησας, καὶ θανάτου τὸ κέντρον Χριστὲ συνέτριψας, καὶ Ἀδὰμ τῆς κατάρας ἐρρύσω Φιλάνθρωπε· * διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀκούσασαι αἱ γυναῖκες τοῦ Ἀγγέλου τὰ ῥήματα, ἀπεβάλοντο τὸν θρῆνον, προσχαρεῖς γενόμεναι, καὶ σύντρομοι τὴν ἀνάστασιν ἔβλεπον· καὶ ἰδοὺ Χριστὸς προσήγγισεν αὐταῖς, λέγων τό, Χαίρετε· θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν κόσμον νενίκηκα, καὶ τοὺς δεσμίους ἐρρυσάμην· σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς Μαθητάς, ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς, ἐν τῇ χώρᾳ Γαλιλαίᾳ τοῦ κηρῦξαι· * διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

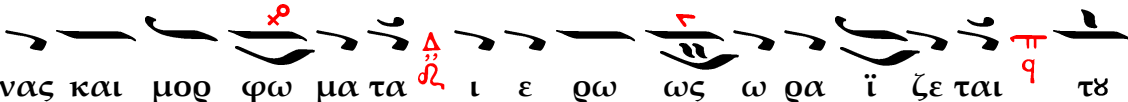
Καθίσματα τοῦ Τριωδίου.

Χορὸς Ἀγγελικὸς ᾠχος ̑ Πα ρ

T ἡν θειαν σμορ φην εν Ει κο νι τυ πᾶ ὄν τεσ
την Γεν νησιν Χρι στε α ρι δη η λωσ βο ω μεν τα θαυ μα
τα τα Αρ ρη τα την ε κᾶ ὄ σι ον Σταυ ρω σιν ο θεν
δαι μονες α πο δι ω κον ται φο ο βω και κα κο
δο ξοι εν κα τη φει α θρη νᾶ ὄ σιν ὡς τᾶ των συμ με
ε το ο χοι

Δόξα. Ἔτερον.

M ορ φας των Προ φη των Α πο στο λων τα ει ει δη
Μαρ τυ ρων ι ε ρων και Α γι ων α πα αν των Ει κο

 νας και μορ φω μα τα ^Δ ι ε ρω ως ω ρα ἰ ζε ται ^π τϵ

 Νυμ φι ς δε τϵ νο η τϵ και της Νυ υμ φης ^Δ α γλα

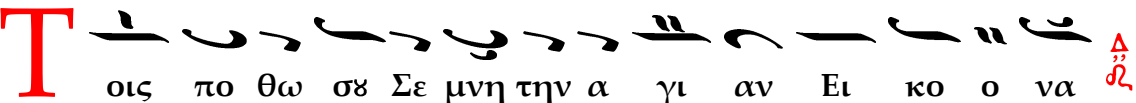

 ἰ ζε ται ταις νο ε ραις α γλα ἰ ἰ αις ^Δ η μη τη ρ η

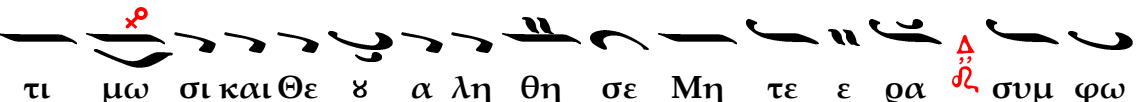

 α α νω Σι ων ^π

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Tοις πο θω σϵ Σε μνη την α γι αν Ει κο ο να ^Δ

 τι μω σι και Θε ς α λη θη σε Μη τε ε ρα ^Δ συμ φω

 νω ς κα τα γγε λϵ σι ^Δ και πι στω ως προ σκυ νϵ σι σε ^π φυ

 λαξ φα νη η θι και κρα ται α α προ στα σι ι α ^Δ α

 πο τρε πϵ σα παν δυ ς χε ρε ς πο ρ ρω τϵ ς των ^Δ ως παν

 τα ι σχυ υ ς ς σα α α α ^π

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου.

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐκ σοῦ Θεοτόκε περιεγράφη σαρκούμενος, καὶ τὴν ῥυπωθεῖσαν εἰκόνα εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀναμορφώσας, τῷ θείῳ κάλλει συγκατέμιξεν. Ἄλλ' ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν, * ἔργῳ καὶ λόγῳ ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦτο τὸ τῆς Οἰκονομίας μυστήριον, πάλαι Προφῆται θειωδῶς ἐμπνευσθέντες, δι' ἡμᾶς, τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων καταντήσαντας, προκατήγγειλαν, τῆς τούτου τυχόντες ἐλλάμψεως. Γνωσιν οὖν θείαν δι' αὐτοῦ λαβόντες, ἓνα Κύριον τὸν

Θεὸν γινώσκουμεν, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι δοξαζόμενον, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύοντες, μίαν Πίστιν, ἐν Βάπτισμα ἔχοντες, Χριστὸν ἐνδεδύμεθα. Ἄλλ' ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν, * ἔργῳ καὶ λόγῳ, ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

Συναξάριον.

Τῇ Η' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Θεοφυλάκτου, Ἐπισκόπου Νικομηδείας.

Στίχ. Καὶ σαρκὸς ἐξόριστος, ὡς καὶ πατρίδος, Θεῖος Θεοφύλακτος, οὗ Θεὸς φύλαξ.

Ἦλυθεν ὀγδοάτῃ Θεοφύλακτος Θεοῦ ἄρχι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου Πλουσιάδος τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Σάλπιγξ σιωπᾶ Παῦλος ὁ Πλουσιάδος, Σάλπιγγος ἠχὴν τὴν τελευταίαν μένων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἑρμοῦ, οὗ μέμνηται ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ.

(ιζ' 14)

Στίχ. Ἑρμῆ θανόντι τῷ μαθητῇ Κυρίου, Ἑρμῶν ἐμπνουν ἐκ λόγων διαγλύφω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Δίων μαχαίρᾳ τελειοῦται.

Στίχ. Κἂν δεξιὰ σφάττει σε δεινὴ τοῦ πλάνου, Ἡ δεξιὰ στέφει σε Δεσπότη Δίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Δομέτιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. (†363)

Στίχ. Ὁ Δομέτιος τῆς τελευτῆς τὸ χρέος Δι' ἐκβιβαστῶν ἐξέτισεν Ἀγγέλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων πατέρων ἡμῶν Λαζάρου (+1391), ἡγουμένου τῆς Μονῆς Μουρμάνς ἐν τῇ λίμνῃ Ὀνέγκα καὶ τοῦ διαδόχου αὐτοῦ Ἀθανασίου. (ιε' αἰ.)

Στίχ. Λάζαρος Μουρμάνς ὁ φίλος τοῦ Κυρίου, Ἔσχεν Ἀθανάσιον μιμητὴν πόνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Φήλικος ἐκ Βουργουνδίας, φωτιστοῦ Ἀνατολικῆς Ἀγγλίας. (†648)

Στίχ. Ὡς ἀστὴρ ἀνέτειλας τῆς Βουργουνδίας καὶ φωστήρ κατέστης, Φήλιξ Ἀγγλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Σύναξις τελεῖται τῶν ἐν τοῖς Σπηλαίοις τοῦ Κιέβου διαλαμφάντων ὀσίων Πατέρων.

Στίχ. Τοῦ Κιέβου ἀγλαῶς τὰ σπήλαια σκιρτῶσι, τῶν ὀσίων ἀσκητῶν πατέρων τῇ συνάξει.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ πρώτῃ τῶν Νηστειῶν, ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν Εἰκόνων, γενομένης παρὰ τῶν ἀειμνήστων Αὐτοκρατόρων Κωνσταντινουπόλεως, Μιχαὴλ καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Θεοδώρας,

ἐπὶ τῆς Πατριαρχείας τοῦ ἁγίου καὶ ὁμολογητοῦ Μεθοδίου.

Στίχ. Τὰς οὐ πρεπόντως ἐξορίστους Εἰκόνας,

Χαίρω, πρεπόντως προσκυνουμένας βλέπων.

Ἐ ἀπαράλλακτος Εἰκὼν τοῦ Πατρός, πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου Ὁμολογητῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Α' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν

(Τῆς Ὁρθοδοξίας)

Ἦχος $\frac{1}{\beta}$ Βου $\frac{1}{\beta}$

ὠδὴ α'

Θ^{B8} α λα ασ ης το ε ρυ θραι ον πε λα γος α
βρο ο χοις ι χνε σιν ο πα λαι ος πε ζευ σας Ι στρα
ηλ σταυ ρο τυ ποις Μω σε ως χερ σι του Α μα ληκ
την δυ ναμιν εν τη ε ρη μω ε τρο πω σα το

ὠδὴ γ'

Ε^{B8} υ φραι νε ται ε πι σοι η Εκ κλη σι α σου Χρι
στε κρα ζου σα σου μου ι σχυς Κυ ρι ε και κα τα φυ
γη και στε ρε ω μα

ὠδὴ δ'

Ε^{B8} παρ θε ντα σε ι δου ου σα η Εκ κλη σι
ι α ε πι Σταυ ρου τον Η λι ον της δι και ο συ
νης ε στη εν τη τα ξει αυ της ει κο ο τως κραυ γα

ζουσα^Δ δοξα τη δυ να μεισου Κυ ρι ε^ε
ὠδὴ ε'

Σ υ Κυ ρι ε μου φως εις τον κοσμον ε ληλυ θασ^{Πα}

Νη Πα^{Νη Πα} φως α γι ον ε πι στρεφον^{Ββ} εκ ζο φωδους α γνοι^ε

οι ασ τους πι στει α νυ μουντα σε^ε
ὠδὴ ς'

Θ υ σω ω σοι με τα φω νης αι νε σε ε ως Κυ ρι^{Πα}

ε^ε η Εκ κλη σι α βο α σοι^{Πα} εκ δαι μο νων^{Ββ}

λυ υ θρου κε κα θαρ με νη τω δι οι κτον^{Πα} εκ της^{Ββ}

πλευ ρας σου ρευσαντι αι μα τι^ε
ὠδὴ ζ'

Ε ν τη κα μι νω Α βρα μι αι οι Παιδες τη Περσι^{Πα}

κη πο θω ευ σε βει ασ μαλ λον η τη φλο γι^ε πυρ^ε

πο λου με νοι ε κραυ γα α ζον^{Πα} ευ λο γη με νος^{Ββ}

ει εν τω Να ω της δο ξη σου Κυ ρι ε^ε

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χ ει ει ρας εκ πε τας Δα νι ηλ λε ον των^{Ββ}

χα σμα τα εν λα ακ κω εφ ρα ξε πυ ρος δε δυ να
 μιν εσ βεσανα ρε την πε ρι ζω σα με ε νοι οι ευ
 σε βει ας ε ρα σται Παι δες κραυ γα ζον τες ευ λο
 γει τε παν τα τα ερ γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ο ο ο
 ο ον

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον
 και η γαλ λι α σε το πνευ μα μου ε πι τω
 Θε ω ω τω ω σω τη ρι μου
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
 σιν της δε λησ αυ τω ι δε γαρ α πο τω νυν μα
 κα ρι σι με πασαι αι γε νε αι

T^{B8} ην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ^ε την αδι
αφθορωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως Θε
οτοκον σεεμεγαλυνομεν^ε

3 ^χ **Ο**τι εποιησε μοι μεγαλεια ο
δυνατος^ε και αγιον το ονομα αυτου^ε και
το ελεος αυτου εις γενεαν και γενε
αν^χ τοις φοβουμενοις αυτον^ε

T^{B8} ην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ^ε την αδι
αφθορωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως Θε
οτοκον σεεμεγαλυνομεν^ε

4 ^χ **Ε**ποιησε κρατος εν βραχιονι αυτου^ε
διεσκορπισεν υπερηφανους διανοι
ακαρδιων αυτων^ε

T^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ⁶ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν⁶

5 ^χ **Κ**^{B8} αι θει λε δυ να στα σα πο θρονων⁷ και υ υ
ψω σε^Δ τα πει νυ ρς⁶ πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
θω ων⁷ και πλυ τω ρν τας ε ξα πε στει λε κε
νυ ρς⁶

T^M ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^Δ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ^M την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν⁶ την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν⁶

6 ^χ **Α**^{B8} ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τω
μνη σθη ναι ε λε ρς⁶ κα θως ε λα λη σε προς
τω ς πα τε ρας η μων⁶ τω Α βρα αμ^Δ και τω σπερ⁶

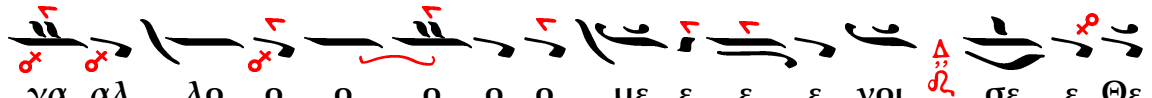
μα τι αυ τς ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

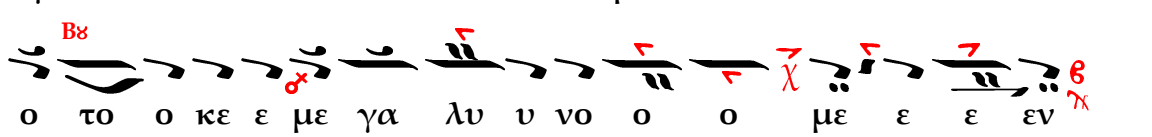
ὠδὴ θ'

Λ ι θος α χει ρο τμη τος ο ο ρους εξ α λα
ξεν του σου Πα ρθε νε α κρο γω νι αι ος ε τμη
θη Χρι στος συ να α ψας τας δι ε ζω σας φυ υ σεις
δι ο ε πα γα λ λο με νοι σε ε Θε ο το κε με γα
λυ νο μεν

Λ ι θος α χει ρο τμη τος ο ο ο ο ρους εξ
α λα ξεν του ου σου Πα αρ θε ε ε νε ε α κρο γω
νι αι ος ε ε τμη η θη η η Χρι ι ι στο ος
συ να α α α ψας τα α ας δι ε ε στω
σα ας φυ υ υ σεις δι ο ο ο ε πα

 γα αλ λο ο ο ο ο με ε ε ε νοι σε ε Θε

 ο το ο κε ε με γα λυ υ νο ο ο με ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·

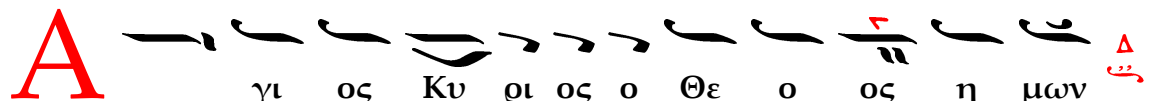
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

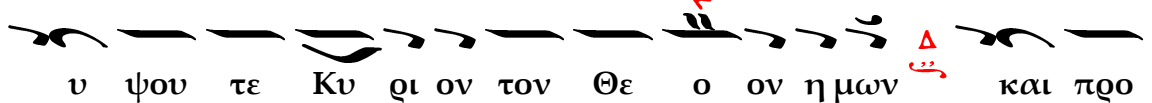
Ἦχος Δι-θ

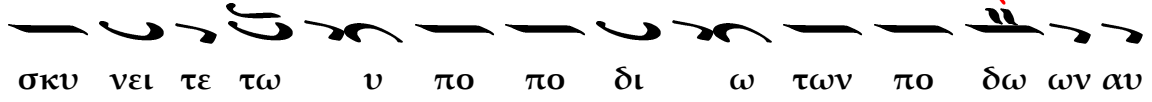
 Α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

 Α γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

 τθ

ὁ β' χορός:

 ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Ε'.

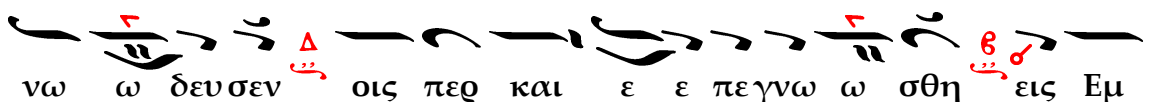
Ἦχος Δι-θ

 Η ζω η και αι ο δο ος Χρι στος εκ νε ε

 κρων τω ω Κλε ο ο πα και τω Λου κα α συ

 νω ω δευσεν οισ περ και ε ε πεγνω ω σθη εις Εμ

 μα ρς κλω ων τον α αρ τον ων ψυ χαι και αι καρ

δι ι αι και ο με ναι αι ε τυ υγ χα νον
 ο τε τσ τοι ο ις ε λα α λει εν τη ο δω ω ω
 και γρα φαις ηρ μη νευ εν α α υ πε ε στη μεθ
 ων η γε ερ θη κρα α ξω μεν ω φθη τε και αι
 τω Πε ε τρω

Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-θ.

Σ κιο τη σα τε ε κρο τη η σα τε μετ ευ
 φρο συ υ νης α α σα τε ως θαυ μα στα σθ ς και ξε
 ε ε να Χρι στε βο ων τε ες τα ε ερ γα και
 τις ι σχυ σει ε εξ ει πειν Σω τερ τας δυ υ να
 στει ει ας σθ τσ την η μω ων ο μο ο νοι αν
 και συμ φω νι α αν εις μι ι αν ε νω σαν τος Ε
 εκκλησι ι αν

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ρ ομ φαι αι νυ υν ε ξε ε λι πον της δυ
 σμε νσ ς αι ρε ε σε ως και το μνη μο συ υ νον τα

α αυ της ε ξη φα νι σθη η μετ η η χθ τον

γαρ Να ο ον σα Πα α να γνε παν ευ προε πω ως

θε ω ω μενοι κε κο σμη με ε νον χα α ρι σι

των σε βα σμι ω ων ει κο ο νων χα ρας πλη ρθ

με ε θα πα αν τες

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πά Πα ρ

Πα α α α α σα α πνο ο η αι νε ε σα

α τω ω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον αι

νει τε το ον Κυ ρι ι ι ον εκ τω ω ων ου

ου ρα α α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν

τοι οις υ ψι ι ι ι στοις σοι προπει υ υ μνος τω ω

Θε ε ω

Αι νει ει ει ει ει τε α αυ τον πα α αν τε ες

οι Α α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει

ει ει τε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει

εις α α αυ του ^{Πα} σοι ^υ προπει ^υ υ μνος τω ω Θε ε
ω ^Δ

^χ Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον ^Δ δο ^ξ αυ τη
ε ^χ σται ^δ πα ^π σιτοις ο ^π σι ^π ι ^π οις α ^π α ^π αυ ^π τξ

^{Πα} **Κ** υ ρι ι ε ε σφρα γι σμε νου του τα φου υ πο των

πα ρα α νο ο ο μων ^υ προ η η λθες ε εκ του ου μνη

η η η μα α α α τος ^π κα θως ε τε χθης εκ

της Θε ο ο το ο ο κου ^υ ουκ ε γνωσαν πως ε σα αρ

κω ω ω θης ^Δ οι α σω ω μα τοι οι σου ου Α

α α α αγ γε ε ε ε λοι ^π ουκ ησ θοντο πο τε α

νε στης οι φυ λασ στοντες σε στρατι ι ω ω ω ται ^υ

αμ φο τε ρα γαρ ε σφρα γι σται τοις ε ε ε ρευ νω

ω ω ω σι ^π πε φα νε ρω ται δε τα θαν μα τα τοις

προ σκυ νου σιν εν πι ι σται το ο μν υ στη η η

ρι ι ι ι ον ^υ ο α νυ μνου σιν α πο δος η μιν αγ

αλ λι α α σιν και το με ε γα ε ε ε λε ος ^Δ

Χ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν Δ
δλ ἐν στε

ρε χ ω μα τι της δυ να με ως α α αυ τδ π
9

Κ^{Πα}υ ρι ι ε τους μο χλους τους αι ω νι ι ους συ υν

τρι ι ι ψας π
9 και δε σμα δι αρ ρη ξας του μνη ματος

α νε ε στης κα τα λι πω ων σου τα α ε εν τα

α α α α φι ι ι ι α Κε
π
9 εις μαρ τυ ρι ι ον

τη ης α α λη η θους τρι ι η η με ε ε ε ρου ου

τα φη η η ης σου δ
π
9 και προ η γες εν τη Γα α λι ι

λαι αι αι α ο εν σπη λαι αι ω ω τη ρου ου ου

με ε ε ε νος π
9 με γα σου το ε λε ος α κα τα

λη πτε σω τηρ ε λε η η σον η η μας Δ
δλ

Χ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν Δ
δλ κα

τα το χ πλη θος της με γα λω συ υ νης α α αυ

τδ π
9

Κ^{Πα}υ ρι ι ε αι γυ ναι κες ε δρα μον ε πι ι το

ο μνη η η μα π
9 του ι δειν σε τον Χρι στον τον δι η

μα α ας πα θο ο ο ο ν τα και προ σελ θου σαι ευ

ρον Αγ γελον ε πι τον λι ιθ ον κα α θη η η με

ε ε ε νον τω ω ω φο ο βω κυ υ υ λι σθε

ε ε εν τα και προς αυ τας ε βο η η σε ε λε

ε ε γων α α νε στη ο Κυ υ υ υ ρι ι ι

ι ος ει πα τε τοις Μα θη ταις ο τι α νε στη εκ νε

κρων ο σω ω ζων τα ας ψυ χα α ας η η μων

Αινεϊτε αυ τον εν ἤχῳ σάλπιγγος· αινεϊτε αυ τον εν ψαλ τη

ρι ι ω και αι κι θα α α ρα

Κυ ρι ι ε ωσ περ ε ξηλ θες ε σφρα γι σμε ε νου

του ου τα α α α α φου ου τω σει σηλ θες και των θυ

ρων κε κλει σμε νω ων προ ος τους Μα α α θη τα α α ας

σου δει κνυ ων αυ τοις τα του σω ω μα το ος πα α α

θη α περ κα τε δε ξω σω τη ηρ μα κρο ο ο θυ

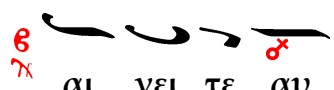
μη η η η σας ως εκ σπερ μα τος Δα βιδ μω λω πας υ

πη νε ε γ κας ως υι ος δε ε του ου Θε ε ου ου κο

 σμον η η λευ θε ε ε ε ρω ω ω σας ^{Πα} με γα

 σουτο ε λε ος α κα τα ληπτεσω τηρ ε λε η σον

 η η μας

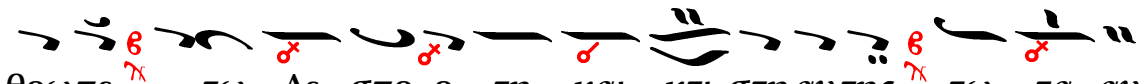
Καὶ τοῦ Τριωδίου Προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν. Ἦχος Βου ς

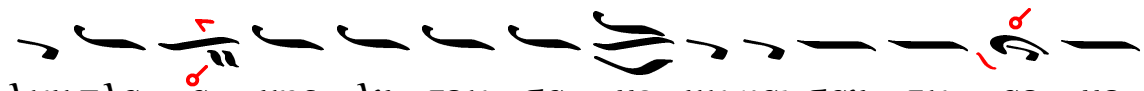
Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ·

 αι νει τε αυ

 τον εν χορ δαισ και ορ γα α α νω

Εν σοι νυν α γα λλε ται η Εκ κλη σι α φι λαν

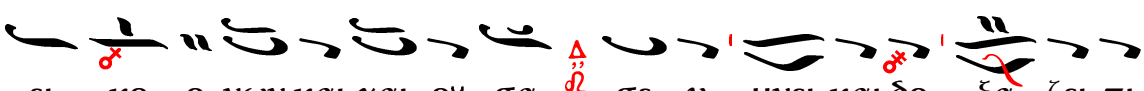

 θρωπε τω Δε σπο ο τη και κτι στη αυ της τω τα αυ

 την θε λη μα τι θε ο πρε πε στα α τω εξ ει δω

 λων πλα α νης λυ τρω σα με νω και σου τω αρ μο

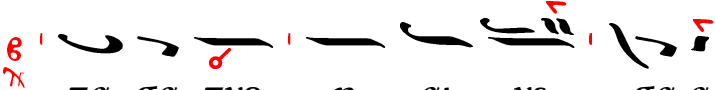

 σα με ε νω τι μι ω αι μα τι φαι δρωσ α πο

 λαμ βα νη σα την ι ε ραν α να στη λω σιν των

 ει κο ο νων και χαι ρη σα σε υ μνει και δο ξα ζει πι

 στως

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

 πα σα πνο η αι νε σα α

τω ω τον Κυ ρι ον

Ἐν σοὶ νῦν ἀγάλλεται...

Στίχ. ζ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου
μη

ε πι λα α θητων πε νη των σθ εις τε λος

Σ αρ κος το εκ τυ πω μα Ἀ να στη λην τες σθ

Κυ ρι ε σχε τι κω ως α σπα ζο με θα το

με ε γα μυ στη ρι ον της οι κο νο μι ι ας της σης

εκ δη λη εν τες ὅ γαρ δο κη σει ως φα σιν οι θε

ο μα α χοι παι δες τῶ Μα νεντος ἠ μιν ω φθης φι

λαν θρω πε αλλ α λη θει α και φυ σει σαρκος δι

αυ τῶ ὅ α να γο με νοι προς σον πο ο θον και ε ρω

τα

Στίχ. η. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου
δι

η γη σο μαι πα αν τα τα θαν μα σι α σθ

Η με ρα χαρ μο συ νος και ευ φρο συ νης α

να πλεωσ πε φα νε ε ρω ται ση με ρον φαι δρο ο

της δογματων γαρ των αληθεστατων αστραπτει
 και λαμπει η Εκκλησια τς Χριστς κεκο
 σμημενη ανααστηλωσειν Εικωνων των
 αγιων νυν εκτυπωματων και λαμψεσι και
 ομοιοι αγινεται των πιστων θεοβραβευ
 τος

Ἦχος Πα

Δοξα Πατρι και Υιω και
 Αγιω Πνευμα αατι

Μωσηςτω και ρωτηηης εεγκραατει
 ειειας Νομον εδεεεεξαααα
 το και λαοον εεεεεπεεσπααα
 αασαααατο Ηλιιασνηηστεεευ
 σασ Ουρααυς απεεκλεισεε τρεις δε Παιαι
 δεεσ Αααβραααμιαιαιαιοι τυραν
 νον παρανοομου ουνταα διανηστειει

α α ας ε νι ι κη η η η σαν δι αυ της και η
 μας Σω τηρ α α ξι ι ω ω ω ω σον της α να
 στα α σε ε ως τυ χειν ου τω ω βο ω ω ω ω ν
 τας α γι ο ο ος ο Θε ε ος α α γι ο ο ος
 ι σχυ υ ρος α γι ο ος α θα α α α
 να α α α τος ε λε ε η σο ον η η η
 μας

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τ ε εκ σ θ
 σαρκω θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

ςος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
ο ξα σοι

Και εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος π̣ά Πα ρ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι
ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν
θρω ποις ευ δο κι ι α

Υ μνου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε προ σκυ νου μεν
Σε δο ξο λο γου μεν Σε ευ χα ρι στου μεν Σοι δι
α την με γα α λην Σου δο ο αν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα
τερ πα ντο κρα α τωρ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι
η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του κο

σμε λεησον η μας ο αι αι ρων τας αμαρτι ι
ας του κο ο σμε

Προσδεξαι την δεησιν ημων ο καθημε
νος εκ δεξιων του Πατρος και ελεησον η μας

Οτι συ ει μονος Αγιος Συ ει ει μονος
Κυριος Ιησους Χριστος εις δοξαν Θεου Πατρος α
μην

Καθεκαστηνη μεραν ευλογησω Σε και
αινεσω το ονομα α Σου εις τον αιωω να και
εις τον αιωω να του αιωω νος

Καταξιωσησον Κυρι εν τη ημερα
ταυτη αναμαρτητους φυλαχθηναι η μας

Ευλογητος ει Κυριε ο Θεος των πατε
ρων ημων και αινετον και δεδοξαμε ε
νον το ονομα α Σου εις τας αιωνας αμην

Γενοιτο Κυριε το ελεος Σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι Σε ^{u q̇}

Ευ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα Σε ^{(τρεις) u q̇}

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ^{v' 22} ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε

η σο ον με ^{v' 22} ι ασαιτην ψυ χην μου ο τι η μαρ

τον Σοι ^{u q̇}

Κυ ρι ε προς Σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με ^{v' 22}

του ποι ειν το θε λη μα α Σου ο τι Συ ει ο Θε ο ος

μου ^{u q̇}

Οτι πα ρα Σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι Σου

ο ψο με θα φως ^{u q̇}

Πα ρα τει νον το ε λε ος Σου ον τοις γι νω σκου σι

Σε ^{u q̇}

Αγι ος ο Θε ος ^{v' 22} Α γι ος Ι σχυ ρος ^{v' 22} Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{(τρεις) u q̇}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ^{u q̇}

Κ αι νυ υν και α ει ^{v' 22} και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην ^{u q̇}

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{u q̇}

Ἄσματικόν. ^χ

Α γι ι ι ος ο Θε ε ο ος ^{v' 22} Α α α α

γι ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος ^{u q̇} Α γι ος Α α α

θα να α τος ε ε λε η η σο ο ον η η η η μα

α α ας ^{u q̇}

Ἡ λιτανεία τῶν ἱερῶν εἰκόνων
κατὰ τὴν συνήθη τάξιν

Ἐξελθόντες τοῦ ἱ. ναοῦ, ὁ τε ἱ. κληρὸς καὶ ὁ λαὸς μετὰ τοῦ τιμίου σταυροῦ καὶ τῶν ἱ. εἰκόνων, καὶ τάξιν λιτανεύσεως ἀποτελέσαντες κατὰ τὰ εἰωθότα, περιερχόμεθα ἅπαξ τὸν ἱερὸν ναόν, τῶν κωδῶνων αὐτοῦ χαρμωδῶς κρουομένων, τῶν δὲ χορῶν φαλλόντων τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», εἰς τέσσαρας στάσεις. Εἰς ἐκάστην δὲ τοῦ ναοῦ πλευρὰν γίνονται αἱ κάτωθι δεήσεις.

Ἦχος ^Δ Δι - θ

Τ ην α α χραντον ει κο να σθ προσκυ νθ μεν α

γα θε ^Δ αι τθ με νοι συγ χω ρη σιν των πται σμα των

η μων Χρι στε ο Θε ος βλ η σει γαρ ηυ δο κη σας
 σαρ κι α νελ θειν εν τω Σταυ ρω ι να ρυ ση ρς
 ε πλα σας εκ της δλ λει ας του εχ θρσ ο θεν ευ χα
 ρι ςω σβο ω μεν σοι χα ρας ε πληρω σας τα πα ντα
 ο Σω τηρ η μων πα ρα γε νο με νος εις το σωσαι
 τον κο ο ο σμον

τὸ τέλος: εις το σωσαι τον κο ο ο σμο ο ο ον

- α') Ἐν τῇ νοτιά πλευρᾷ τοῦ ναοῦ δέησις ὑπὲρ τῶν ζώντων.
- β') Ὅπισθεν τοῦ ἱεροῦ γίνεται δέησις ὑπὲρ τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων εὐσεβῶν βασιλέων, ὀρθοδόξων πατριαρχῶν, ἀρχιερέων κ.τ.λ.· οἱ χοροὶ «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ') καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις».
- γ') Ἐν τῇ βορείᾳ πλευρᾷ τοῦ ναοῦ δέησις ὑπὲρ τῶν ζώντων, ὡς ἐν τῇ πρώτῃ στάσει.

Ἦχος Δι-θ

Την α α χραν τον ει κο να σσ προσκυ νθ μεν α
 γα θε αι τδ με νοι συγ χω ρη σιν των πται σμα των
 η μων Χρι στε ο Θε ος βλ η σει γαρ ηυ δο κη σας
 σαρ κι α νελ θειν εν τω Σταυ ρω ι να ρυ ση ρς
 ε πλα σας εκ της δλ λει ας του εχ θρσ ο θεν ευ χα

ρι ζωσβο ω μεν σοι χα ρας ε πληρω σας τα πα ντα
 ο Σω τηρ η μων πα ρα γε νο με νος εις το σωσαι
 τον κο ο ο σμον
 τὸ τέλος: εις το σωσαι τον κο ο ο σμο ο ο ον

δ') Πρὸ τῆς δυτικῆς θύρας ἢ ἐντὸς τοῦ ναοῦ (ἐν τῷ σολέα) ὑπὲρ τῶν ζώντων καὶ εἰς τὸ τέλος «Ἵπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι» κ.λπ., «Ἐπάκουσον ἡμῶν» καὶ ἀναγινώσκει ὁ προεξάρχων ἱερεὺς (ἢ ἂν ἦ προεξάρχων ὁ ἀρχιερεὺς) τὰς ἐξῆς περικοπὰς τοῦ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας συνοδικοῦ:

Οἱ προφήται ὡς εἶδον, οἱ ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ διδάσκαλοι ὡς ἐδογματίσαν, ἡ οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τὸ ψεῦδος ὡς ἀπελήλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαρρησιάσατο, ὁ Χριστὸς ὡς ἐβράβευσεν, οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ τοὺς αὐτοῦ ἁγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι, τὸν μὲν ὡς Θεὸν καὶ δεσπότην προσκυνοῦντες καὶ σέβοντες, τοὺς δὲ διὰ τὸν κοινὸν δεσπότην ὡς αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τιμῶντες καὶ τὴν κατὰ σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες. Αὕτη ἡ πίστις τῶν ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν ὀρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν οἰκουμένην ἐστήριξεν. Ἐπὶ τούτοις τοὺς τῆς εὐσεβείας κήρυκας ἀδελφικῶς τε καὶ πατροποθητῶς εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς εὐσεβείας, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσαντο, ἀνευφημοῦμεν καὶ λέγομεν· Τῶν τῆς ὀρθοδοξίας προμάχων εὐσεβῶν βασιλέων, ἁγιωτάτων πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, διδασκάλων, μαρτύρων, ὁμολογητῶν, αἰωνία ἡ μνήμη.

Ὁ χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» γ'.

Τούτων τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καὶ ἀγωνίσμασι καὶ διδασκαλίαις παιδαγωγεῖσθαι τε καὶ κρατύνεσθαι Θεὸν ἐκλιπαροῦντες καὶ μιμητὰς τῆς ἐνθέου αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδείκνυσθαι ἐκδυσωποῦντες, ἀξιωθεῖημεν τῶν ἐξαιτουμένων, οἰκτιρμοῖς καὶ χάριτι τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου ἀρχιερέως Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ

ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν ἀγγέλων καὶ πάντων τῶν ἁγίων.

Ὁ χορὸς «Ἀμήν». Εἰσερχομένων δὲ ἡμῶν εἰς τὸν ἱ. ναὸν ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον «Τίς Θεὸς μέγας».

Ἦχος ρϛ Γα φ

Τίς Θεοοοος μεεεε γαας ως οοθε
εος ημων σου ειειει οοθεεοο
ος οποιωωωων θαυμασιια
μοοο νοος

Στίχ. α'. Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου.
εγνωρισας εν
τοις λαοις την δυναμιισιν σου

Τίς Θεοοοος μεεεε γαας ως οοθε
εος ημων σου ειειει οοθεεοο
ος οποιωωωων θαυμασιια
μοοο νοος

Στίχ. β'. Καὶ εἶπα· Νῦν ἠροξάμην.
αυτη Ηαλλοιωσις

χ της δεξιας τῆς ὕψιστης
ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου. (οστ' 11)

Τίς Θεοοοος μεεεε γαας ως οοθε

ε ος η μων σου ει ει ει ο ο Θε ε ο ο
 ος ο ποι ω ω ω ω ων θα αυ μα σι ι α
 μο ο ο νο ος

Στίχ. γ. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, ο τι μνη σθη σομαι

α ποτης αρ χηστων θα αυ μα σιων σ ε

T ις Θε ο ο ος με ε ε ε γα ας ως ο ο Θε

ε ος η μων σου ει ει ει ο ο Θε ε ο ο

ος ο ποι ω ω ω ω ων θα αυ μα σι ι α

μο ο ο νο ο ο ος

Ἦχος π̄ ς Κε ρ

A να στα ας εκ τ ε μνη μα τος και τα δε

σμα δι αρ ρη η ξας τ ε α α δου ε λυσα στο κα τα

κρι μα τ ε θα να τ ε Κυ ρι ε πα αν τας εκ των πα

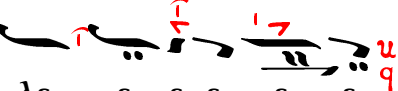
γι ι δων τ ε εκ θρο ου σα μενος εμ φα νι σας σε

αυ τον τοις Α πο στο λοις σου ε ξα πε στει λας αυ

τ ες ε πι το κη ρυ γ μα και δι αυ των την ει ρη

 νην πα ρεσ χεσ τη οι κου με ε νη μο ο νε ε πο λυ ε

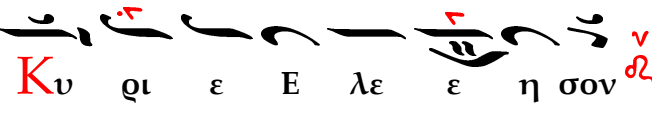
 λε ε ε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

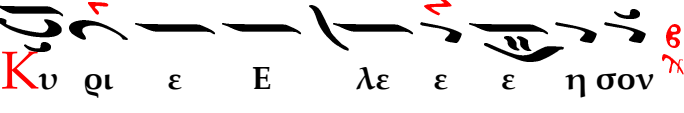
Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

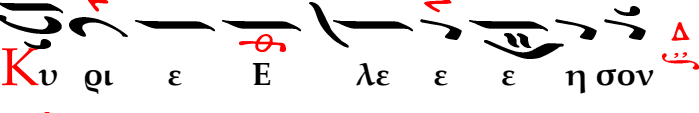
ᾠχος πλᾶ Νη ρ

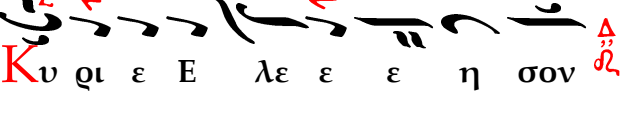
 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

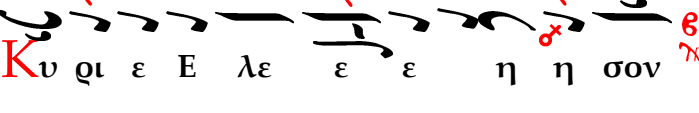
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

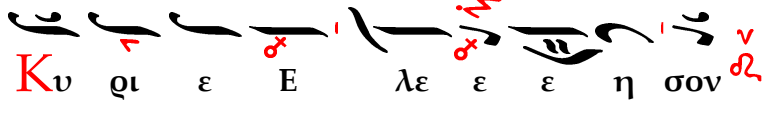
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

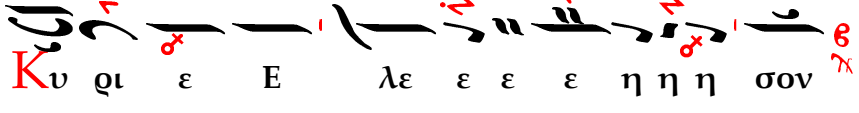
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

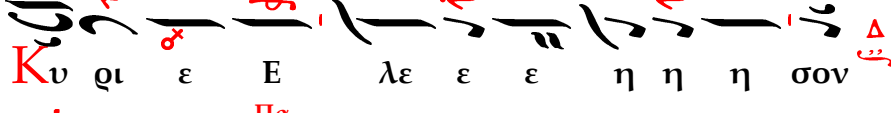
ᾠχος πλᾶ Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Νη ρ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πδ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψβ' 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ψβ' 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Στίχ. γ'. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστάς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ; (ρσ' 2)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Στίχ. δ'. Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ. (ρσ' 2)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σω

σον η μα α ς

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. (ρσ' 8)

Σ ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ ο α ν α

σ α ς ε κ ν ε κ ρ ω ν ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η λ ρ ρ ι α

Στίχ. β'. Ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν. (ρσ' 32)

Σ ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ ο α ν α

σ α ς ε κ ν ε κ ρ ω ν ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η λ ρ ρ ι α

Στίχ. γ'. Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (λβ' 18)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. δ'. Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων. (ροά' 21)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι
α την η με τε ρανσω τη ρι αν σαρκω θη ναι
εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτω σε νανθρω πη σας
σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α'. Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ. (ξή' 35)

Στίχ. β'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Στίχ. γ'. Κύριε ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι. (κθ' 13)

την α α χραν τον ει κο να σθ προσκυ νθ μεν α

γα θε αι τθ με νοι συγ χω ρη σιν των πται σμα των

η μων Χρι στε ο Θε ος βθ λη σει γαρ ηυ δο κη σας

σαρ κι α νελ θειν εν τω Σταυ ρω ι να ρυ ση ρς

ε πλα σας εκ της δθ λει ας του εχ θρθ ο θεν ευ χα

ρι ζως βο ω μεν σοι χα ρας ε πληρω σας τα πα ντα

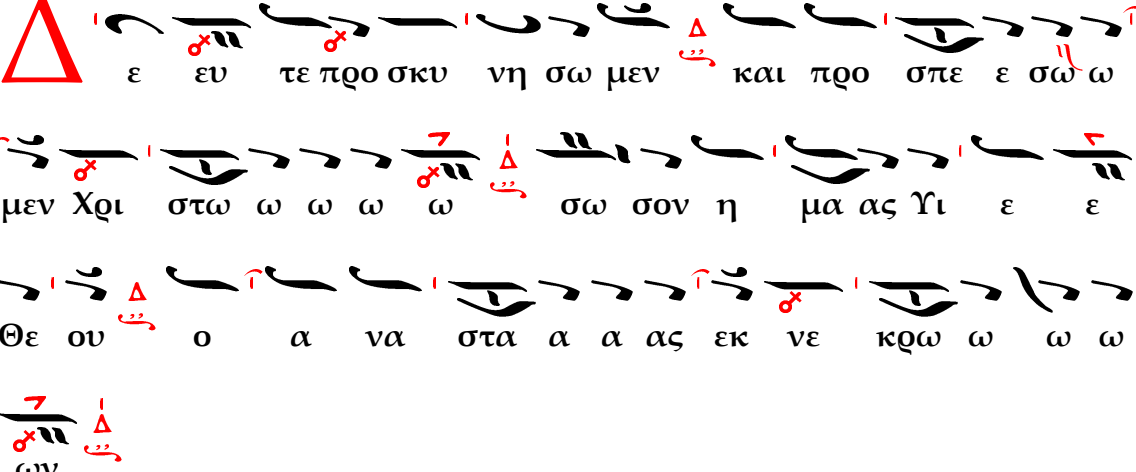
ο Σω τηρ η μων πα ρα γε νο με νος εις το σωσαι

τον κο ο ο σμον

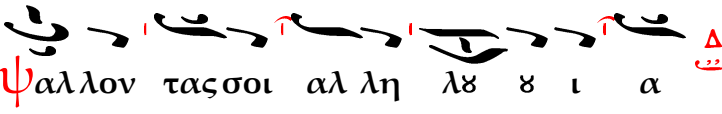
τὸ τέλος:

 εις το σωσαι τον κο ο ο σμο ο ο ον

Ἦχος Δι-θ

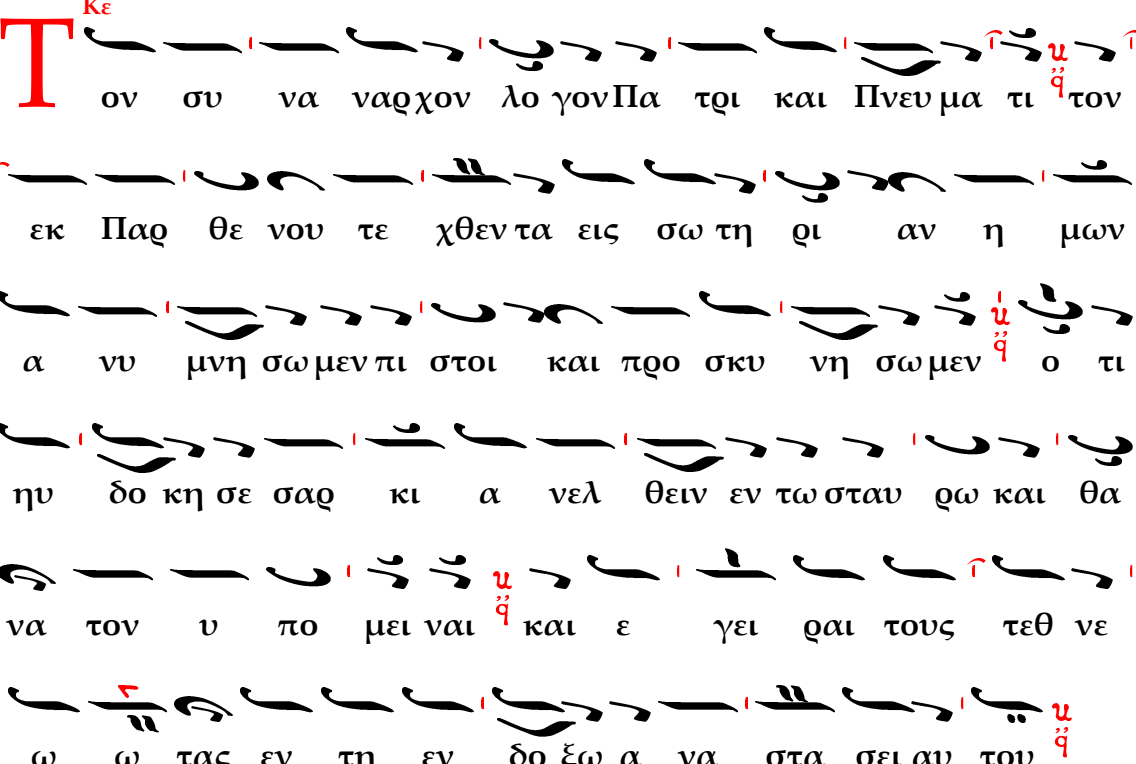

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω
 ων

ὁ β' χορός:

 Ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι α
 * * *

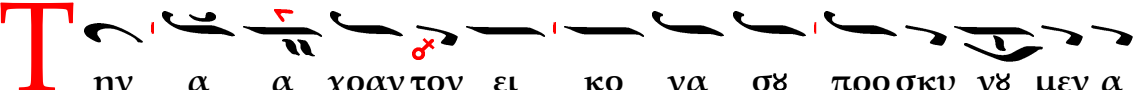
Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

Ἦχος π' κε

 Τον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον
 εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων
 α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι
 ην δο κη σε σαρ κι α νε λ θειν εν τω σταυ ρω και θα
 να τον υ πο μει ναι και ε γει ραι τους τεθ νε
 ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Δι-θ

 Την α α χραν τον ει κο να σθ προ σκυ νθ μεν α

γα θε αι τσ με νοι συγ χω ρη σιν των πται σμα των
 η μων Χρι στε ο Θε ος βσ λη σει γαρ ηυ δο κη σας
 σαρ κι α νελ θειν εν τω Σταυ ρω ι να ρυ ση ς
 ε πλα σας εκ της δε λει ας του εχθρσ ο θεν ευ χα
 ρι σως βο ω μεν σοι χα ρας ε πληρω σας τα πα ντα
 ο Σω τηρ η μων πα ρα γε νο με νος εις το σωσαι
 τον κο ο ο σμον

Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος πλ. Γα ρ

A γι οι A ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα τουρ
 γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
 μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
 τε η μιν

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.
 (Κατὰ τὰς Α', Β', Γ', Δ' Κυριακὰς τῆς Μεγάλης
 Τεσσαρακοστῆς καὶ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ἀκαθίστου).

Ἦχος πλ. Νη

T η υ περ μα α χω ςρα α τη γω τα νι κη
 τη ρι ι α ως λυ τρω θει ει σα τω ων δει

νων ευ χα ρι στη ρι ι α α να γρα φω σοι
 η πο λι ις σθ Θε ο το κε αλλ ως ε ε χθ
 σα α το κρα τος α προ σμα χη η τον εκ πα
 ντοι ων με κιν δυ νων ε ε λευ θε ρω σον ι να
 κρα ζω ω σοι χαι ρε Νυ υμ φη Α νυ υμ φε ευ
 τε ε ε ε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΎΜΝΟΣ

Τρισάγιον Κυριάκου Ἰωαννίδου τοῦ "Καλογήρου".

Ἦχος Πα φ

Α μη η η ην Α γι ος ο Θε ε ε ος Α α
 γι ος Ι σχυ υ υ ρος Α γι ι ο ος α α θα
 α να α το ο ος Ε λε ε ε η η η σον η η
 η μας

Τὸ τρίτον.

Α α γι ος ο ο Θε ε ε ος
 Α α α γι ος Ι σχυ υ υ ρος Α γι ι ο
 ος α α θα α να α το ο ος Ε λε ε ε η η η

σον η η η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω και

Α γι ι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και αι α α α ει και ει εις

τς αι αι ω ω νας των αι ω ω νων α α α

μην

Α γι ι ο ος α α θα α να α το ο ος ε

λε ε ε η η η σο ον η η η μας

Δύναμις.

υε ε Δυ υ υ υ υ υ να α α α μισ

Α α α α α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ιε α α α

α α α α α α Α γι ο ο ο ο ος ο Θε

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Κράτημα

Τ ο ο ο το ο ο ο ο το ο ο ο ο

ο το ο ο το ο ι το ο τε ε
 ε ε τε ε ε ε ρι ρε ε ε ρι ρε
 ε ρε ε μ τε ε ε ε ρι ρε ε ρι ρε
 ου τε ε ε το ο ο το ο ο ο το
 ο το ο ο τε ε ε ε ρι ρε ε μ ρε
 ρε ρε ε μ

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

A α α α ρα α α α α α α α
 γι ι ι ι ι ι ι ι α α α γι ι ος
 α θα α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α

Κράτημα

A λιε ε ε ρα α λιε ε ρα α λιε ε

ῥα α λι ε ε λι ῥα α ε λι ῥα α ῥα α λι ε

ε τε ρι ρε ε ρε ε ρε ε τε ε ε

τε ε ε τε ρι ρε ε ρι ρι ρι ρι ρε ε ρε ε

ε ε ρι ρι ρι ρι ρε ε ρε ε ε ε ρι ρε ρε ε

ε ε με τε ρε ε ρι ρι ρε ε ρε ε ρε ε ρε ε

τε ρε ε ρι ρι ρε ε ρε ε ρε ε ρε ε ρε ε ρε ε

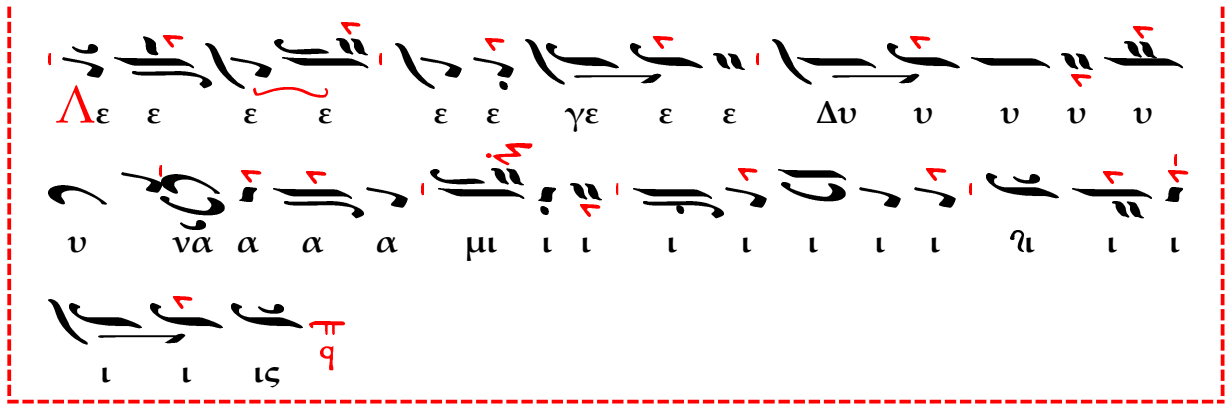
ρι ρε ρι ρε ε ρε ε ε ρι ρε ε ρε ε ρε ε ρε ε

ε ε ρι ρι ρι ρε ε με

ε ε ε ε ε ε ε γε ε ε

Α θα α α α α α α α α α α α α χα α
α α α α α α α α να το ο ο ο ος

Ε λε ε ε ε ῥε ε ε ε ε ε ε ε ε
η η η η η η η ῥη η Ε λε ε ε η η
σο ον η η μα α α α α α α α α α α
α α α α α α α α χα α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα
 τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς.
 Τοῦ Τριωδίου (Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας).
 (Ἐβρ. ια΄ 24-26, 32-40).

Ὁ ἀναγνώστης· Ὁδὴ τῶν Πατέρων. Προκείμενον ἦχος πλ.δ΄.
 Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

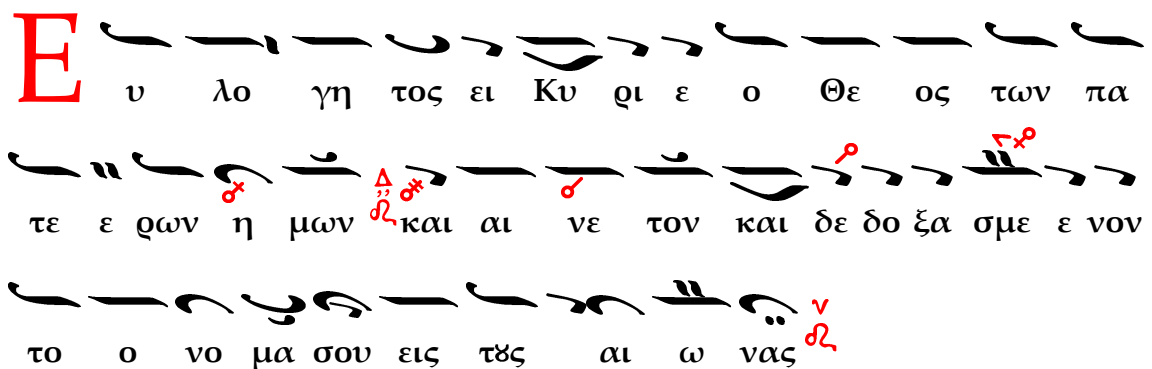
Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

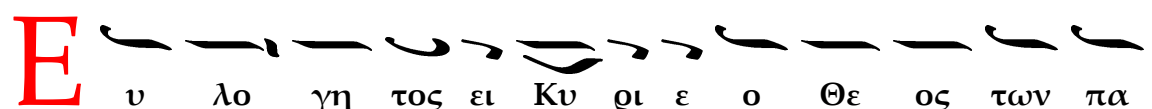
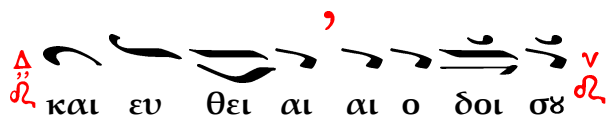
Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ.δ΄ Νη ς

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα σου εις τς αι ω νας

Στίχ. Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν

I ι ε ρσ αλημ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα σου εις τς αι ω να α α ας

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, πίστει Μωϋσῆς «μέγας γενόμενος» ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραώ, μᾶλλον ἐλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἁμαρτίας ἀπόλαυσιν, μείζονα πλοῦτον ἠγησάμενος τῶν Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν ὄνειδισμόν τοῦ Χριστοῦ· ἀπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν. Καὶ τί ἔτι λέγω; Ἐπιλείπει γὰρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, Βαράκ τε καὶ Σαμφὼν καὶ Ἰεφθάε, Δαυΐδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν, οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς. Καὶ

οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἔκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττον τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι.

Ἀλληλούϊα (γ). ᾠχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς 147).

ᾠχος πλ. δ' Νη ρ

A λλη λϝ ϝ ἰ ἰ α A α α α α λλη

λϝ ϝ ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α A λλη λϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ἰ ἰ A λλη λϝ ϝ ἰ ἰ α

Χ Μω ὕ σης και Α α ρων εν τοις ι ε ρευ σιν

αυ τϝ και Σα μϝ η ηλ εν τοις ε πι κα λϝ

με νοις το ο νο ο μα α αυ τϝ

A λλη λϝ ϝ ἰ ἰ α A α α α α λλη

λϝ ϝ ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α A λλη λϝ ϝ ϝ

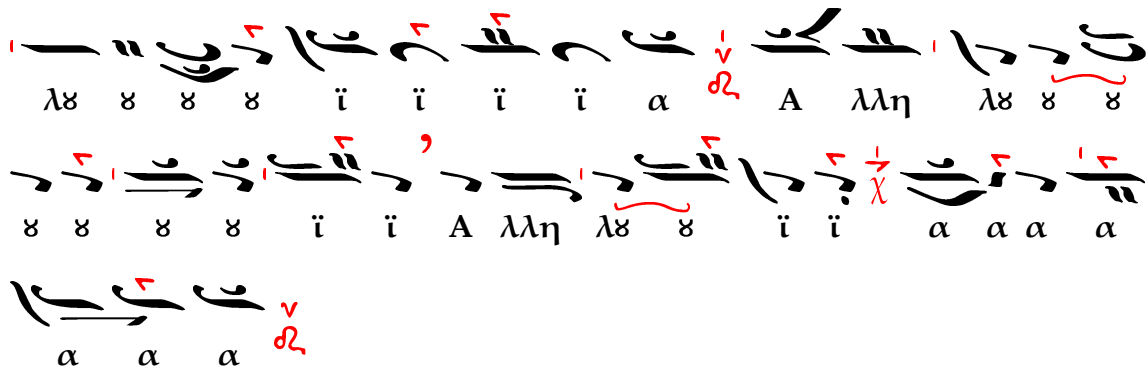
ϝ ϝ ϝ ϝ ἰ ἰ A λλη λϝ ϝ ἰ ἰ α

Χ Ε πε κα λϝν το τον Κυ ρι ον και αυ τος ει

ση κϝ εν αυ των εν στυ λω νε φε λης ε λα λει

ει προς α αυ τϝ

A λλη λϝ ϝ ἰ ἰ α A α α α α λλη

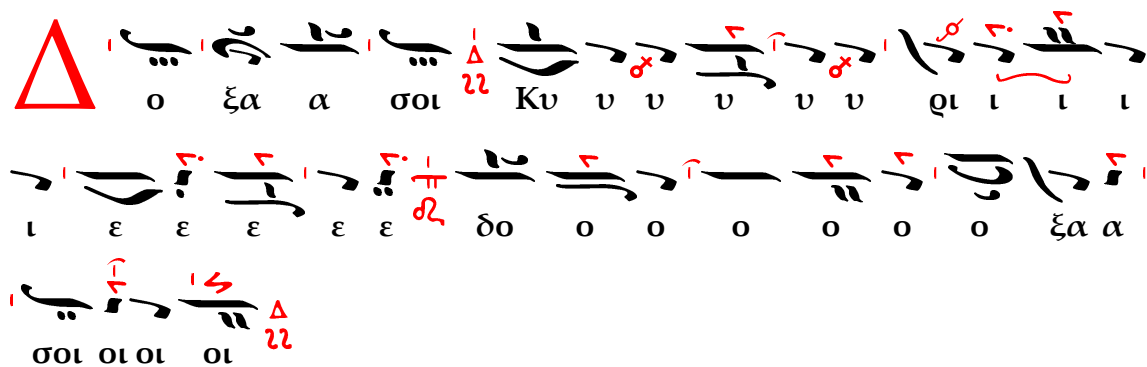
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Α΄ Νηστειῶν (Ἰω. α΄ 44-52).

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὗρισκει Φίλιππον καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαιῶν, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. Εὗρισκει Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ· Ὅν ἔγραψε Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται εὐρόηκαμεν, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναὴλ· Ἐκ Ναζαρέτ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Ἔρχου καὶ ἴδε. Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλῆτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. Λέγει αὐτῷ Ναθαναὴλ· Πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν εἶδόν σε. Ἀπεκρίθη Ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ· Ῥαββί, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι εἶπόν σοι, εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις; μεῖζω τούτων ὄψη. Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεωγῆτα καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Ἦχος ἰβ' Δι. ς

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος π' Πα ρ

Μ υ μνο ο ο υ μνο ον προ σα α α αδο ον τε

ε ε ες **Π** πα α α α α α σα α αν τη η

η η ηη η η η η ην βι ι ο ο τι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι κη η η η η η

η ην α α α πο θω ω ω ω ω ω ω

με ε ε ε ε ε ε ε θα α α α α α α α

α α α με ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι με ε ε

ε ρι ι μνα α α αν

Ω ω ω ω ω ω ως τον Βα α α σι λε ε

ε ε ε ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε α α α α α α α α α των ο ο

ο ο λων υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι οι

οι

Τ αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι αι αι

αι αις α ο ρα α α α τω ως δο ρυ φο ρου

ου ου με νο ο ον τα α α ξε ε σι ι ιν

Α α αλ λη λου ου ου ου ου ι ι ι ι ι

ι ι ι α α α α α α

Λειτουργικά παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου τοῦπίκλῃν Ἀρβανίτη.

Ἦχος π̣ᾠ Πα ρ

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π α ρα σχϞ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π α ρα α α σχϞ Κυ ρι ε

Π α ρα σχϞ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π α ρα α α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ οι οι Κυ υ ρι ε ἦ

Σ^{Πα} οἱ Κυ ρι ι ε
Κ^{Πα} αἰ τω Πνευ μα τι ι ι σθ
Α^{Πα} γα πη η σω σε Κυ υ υ ρι ε
 η η ι σχυς μθ ^{Κε} Κυ ρι ος στε ρε ω
^{Δι} μα α α α α μθ ^{Πα} και κα τα φυ γη η μθ και
 ρυ υ υ υ υ υ υ στης μθ
Π^{Πα} α τε ε ρα Υι ο ον και Α γι ον Πνευ
^{Κε} μα Τρι α δα ο μο θ θ θ σι ι ον ^{Δι}
^{Πα} και α χω ω ω ω ω ω ρι στον ^{Δι}

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἕν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε^{Πα} λε ον ει ρη η νησθυ σι ι αν αι νε σε
ως

Κ^{Πα} αι με τα του Πνε ευ μα τος σθ

Ε^{Κε} χο μεν προς τον ^{Δι} Κυ υ υ ρι ι ον

Α^{Πα} α ξι ον και δι ι ι ι ι ι ι
και ον

Η Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
Μέλος αρχαίον, συντμηθέν υπό Ἰωάννου Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Δι-Θ.

Α^{Δι} γι ος α γι ο ος α α γι ι ο ο ο
ο ο ο ο ος Κυ υ υ υ ρι ι ι ρι ι
ο ος Σα βα ω ω ω ω ω ω ω θ πλη η η
η η ρη η η η ης ο ο ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ρα α ου ρα νο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ος και αι αι αι αι η η η η η και αι
η γη η η η η η η η η η η η η η η

τη η η η η η η η η η η η
 η γη η της δο ο ο ο ο ο ο ο ξη η η η η γη
 της δο ο ο ο ο ο ο ο ξη η ης σου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ω σα αν να α α α α α
 α α α α α ε ε ε λε εν τοι οι οι οι
 οι οι οις υ υ εν τοις υ ψι ι ι ι ι ι στοι
 οις ευ λο γη με ε ε ε ε ε ε ε νο ο ος
 ο ε εθ χο ο ο ο ο ο ο με νο ος ε ε ε ε
 λε ε ε ε εν ο ο εν ο νο ο ο ο ο
 μα α α ρα α τι Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ου ου
 ου ου ου ου ου ω σαν να ο ε ε ε ε
 λε ε ε ε εν τοι οι οι οι οι οι οι οι υ εν τοις
 υ ψι ι ι ι ι ι ι στοι οι οι οι οι οι οι
 οι οι οι οι οι οι οι εν τοι οι οις υ ψι ι ι ι
 ι ι ι ι στοι οι οι οι οι οι οι οι
A α μη η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η ην α α α μη η η

η η η η η ην

A α μη η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η

η η α α α α μη η η η γη η η η η η

ην

Σ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε υ υ σε ε υ μνου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου μεν Σε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ευ λο σε ε ευ λο ο ο γου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου μεν Σοι οι οι οι

οι ε ε ε λιε ευ χα α α α γα α α α α ρι

ι ευ χα ρι στου ου ου ου ου ου με εν Κυ υ υ

υ υ ρι ι ι λι ε ε και αι αι αι λιαι αι

αι αι δε ε και δε ο ο ο ο ο ο ο ο με ε
 δε ο με θα α α α α α α σου ου ου ου
 ου ου ου ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ο
 Θε ο ο ο ος η μω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ο ο ο Θε ο ο ο ο ος
 η μω ω ω ω ω ω ω ω ν

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναὲ καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη καὶ παιδίον γέγονεν ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Ε πι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με νη πα
 σα η η κτι σις Αγ γε λων το συ στη μα και αν θρω
 πων το ο γε νος η γι α σμε νε να ε και Πα
 ρα δει σε λο γι κε παρ θε νι κον κα αυ χη η μα εξ
 ης Θε ος ε σα ρκω θη και παι δι ον γε γονεν ο προ
 αι ω νων υ πα ρχων Θε ε ος η η μων

Πα
 α α α πει ειρ γα α α α λα α α α α
 α σα α α α Α πει ειρ γα α α α σα
 α το ο ο ε πι ι ι ι ι σοι οι οι
 Δι
 οι οι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 Πα
 αι αι αι αι λαι αι αι αι χαι αι αι ρει ει ει ει
 Δι
 ει ει ει ει Κε χα α ρι ι ι ι ι τω ω με ε
 ε ε ε λιε ε ε ε ε ε νη πα α
 α α α α α α α α α σα α α α α η η
 M
 η η κτι ι η ι ι ι ι σι ι ι ι ι ι ις Δο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ξα α η
 M
 κτι σι ις Δο ο ο ο ο ο ξα σοι οι οι οι
 Πα
 οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
 M
 * Πα
 * Ετερον τέλος
 σοι οι οι οι οι οι οι

Έτονίσθη α΄ Ιουνίου , βι΄ , έξηγήθη ι΄ Φεβρουαρίου , βια΄ , άντεγράφη
 ιδ΄ Μαρτίου βιδ΄ , Ι.Α.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τοῦ Μ. Βασιλείου, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ᾠ Πα

Τ^{Πα} η ην γαρ ση η η η η η η η η η η η
η η η η η η η ην μη η η η η η η η
η η μη η η τρα α α λα α α α αν θρο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ον ε ε ε ε ε ε ε ποι οι οι οι οι οι οι
οι οι οι οι οι οι οι η θρο νον ε ε ποι
οι οι οι η η σε ε ε ε ε ε και
αι αι αι αι αι αι και αι την ση η η η η η η
η η η η η η η ην γαα α α α στε ε ε
ε ε ε ε γα στε ε ε ρα α α λα α α α
α ²²πλα α α τυ υ τε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α α
α α α α αν ς ς ς ς ς ς ς ρα α α α α
α νω ω ω ω ω ω ω ω ω ⁹ α α α α α α

 α α πει ει ει ει ει ει ει ειλ γα α α α α

 α α α γα α α α α σα α α α α Α

 πει ει ειλ γα α α α σα α το ο ο ε πι

 ι ι ι ι ι σοι οι οι οι οι οι οι οι χαι αι αι αι

 αι αι αι αι αι αι χαι αι αι ρει ει ει γει ει ει

 ει ει Κε χα ρι ι ι ι ι ι τω ω ω με ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε νη η η η η η

 η πα α α α α α γα α α α α σα α α

 α α α α η η η η κτι ι ι ι ι ι

 σι ι ι ι ι ις δο ο ο ο ο ο ο ο ο

 γο ο ο ο ο ο ξα α α η κτι σι ις δο

 ο ο ο ο ξα α σοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

 οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

Ἐτονίσθη ἰδ' Ἰουνίου , βι' , ἐξηγήθη ἰ' Φεβρουαρίου , βια' , Ι.Α.
 Κοινωνικόν, Δανιὴλ Πρωτοψάλτου.

^χ α α λιε ε ε ε λιε ρα α α λιε ρα ρα α

α α λιε ²² ε ε ε λιε ρα α α λιε ρα ρα

λιε ^{Κε} ε ε ε λιε ρα α α λιε ρα ρα α α α

λιε ε ε λιε ^{Πα} ρα α α λιε ρα ρα λιε ε λιε ρα

λιε ρα ^{Κε} ρα α λιε ε ^υ

^{Πα} Α λλη λϝ ϝ ϝ ι α α α α α α α ⁹

ᾠχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ⁶ ευ ρο μεν πι σιν α λη

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϝ ϝ ϝ εν

τες ⁶ αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν ^χ ^Δ

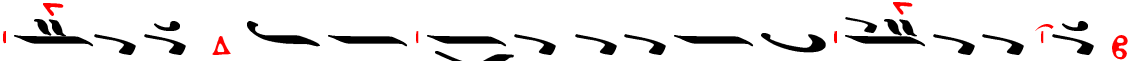

ᾠχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

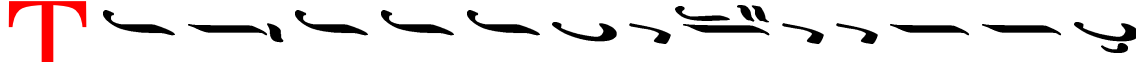

ως ος Κυ ρι ε ⁶ ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν ος ^Δ ο τι η ξι ω σας η μας ^Δ των α

γι ων ος με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων ⁶ τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σα

 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

E ι η το ο νο μα Κυ ρι ο ευ λο γη με

 νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος

T ο ο νο μα Κυ ρι ο ει η ευ λο γη με

 ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ

 αι ω ω νο ο ος